

Alice Frost

Så langt tilbage Alice kan huske, har hendes kreative side været en væsentlig og naturlig del af hendes liv. Fra helt lille pige har hun afprøvet næsten alle sider af håndarbejdets kunst. Hun har syet eget høj, hæklet, stikket, broderet og lavet porcelænsdukker.

I 1992 blev patchworken hendes altoverskyggende interesse, og i dette regi begyndte hun at lave tekstilbilleder i 2005. Her finder Alice udfordringer på sin håndværksmæssige kunnen, men også på den kreative tanke. I alle sine billeder skal Alice tage stilling til teknikker, farver, stoffer etc., som kan skabe udtryk der giver indtryk.

Hun skaber sine landskabs- og florabilleder i et naturalistisk udtryk, syet i teknikken frit maskinbroderi på en helt almindelig symaskine og som gør det muligt at tage med nål og tråd. Til at skabe detaljerne bruger hun båndbroderi.

Hun arbejder i lag på lag metoden og et samspil mellem stof og tråd frembringer en oplevelse af den natur, som frodigt og generøst giver sin inspiration fra sig, som giver stor berigelse og muligheden for at føle og sanse, hvis man har øje for dens skønhed og mangfoldighed.

Alices billeder er i klare farver og det er et farvespil som falder hende naturligt. Det er et udtryk for den positive oplevelse hun dagligt finder gennem udfordringer, udvikling og fascination i arbejdet med sine billeder. Når Alice begynder et nyt projekt, er det sjældent detaljeret planlagt, da hun arbejder bedst ved at finde muligheder og løsninger undervejs.

Anne Marie Ploug

Anne Marie Ploug er ganske bevidst om sine maleriers grafiske egenskaber; men hun er ligeledes klar i sin definering af farven som rumligt sansemiddel. I en stor komposition sitrer den hvide medaljeform i en insisterende samklang med den gule baggrund, som samtidigt får modspil af det blåviolette bånd, i hvilket den hvide form er ophængt. Det er i samme moment væsentligt for Anne Marie Ploug at fremhæve, at det er oliefarvens iboende karakter og perspektivstærke egenskaber, der spiller den afgørende rolle i hendes arbejde med maleriet.

Anne Marie Plougs grafiske arbejder tager et oplagt afsæt i noget så konkret som landskabskompositioner i sort og hvidt. Her er der ingen gråtoner. Sukkerakvatintens sorte flade får lov at stå alene imod den brudte, hvide baggrund. Kobberpladen vil efterlade et spor på papiret, så den lyse flade får en karakter, der frigør sig fra papirets egen farve.

De komplementære modsætninger er elementer, som Anne Marie Ploug er tydeligt bevidst om. Hun er uddannet på Det. Kgl. Danske Kunstakademi i 1995 og har siden markeret sig stærkt på den danske kunstscene. Således har hun tidligere udstillet på Horsens Kunstmuseum i samarbejde med kunstnertrioen Quirky Girls.

Anne Vilsbøll

Anne Vilsbølls malerier er abstraktioner som indeholder en repræsentation af former i rum. Figurer eller objekter træder frem, løsrevet fra deres oprindelige position. Former hviler i enten blå, røde eller gule farveskalaer, som vibrerer i den taktile overflade. Forståelsesrammen bliver flertydig. Alle formelementer hentes fra selvoplevede kontekster og resultatet er nye fortællinger, der indeholder visioner om en verden fuld af undere.

Anne Vilsbølls kunst er resultatet af mere end 30 års intens fornyende og inspirerende udforskning af papir som redskab for nutidige udtryk. Hun er en af pionererne blandt et antal af bemærkelsesværdige kunstnere, som igennem de sidste 60 år har forsøgt at genoplive håndlavet papir som en kunstnerisk nutidig kunstform.

I centrum af Anne Vilsbølls kunstneriske produktion er 4 elementer: plante, vand, papir, liv. Papir som symbol på den økologiske cyklus med en historie, som giver os mulighed for at forstå vores egen historie. Råmaterialet indsamles, opløses, skæres, formes og reduceres til et harmonisk, asymmetrisk farverigt udtryk, fuld af poesi, der rimer i alle retninger. Hun arbejder med, hvad hun kalder papirets geo- fortællinger og oplever, at produktionsprocessen udtrykker kvalitet, viden om oprindelse og biodiversitet, frø, respekt for liv og død, genfødselscyklus, betingelser for vækst, det at så og høste og mulighed for kommunikation mellem østlige og vestlige kulturer.

For Anne Vilsbøll er papirprocessen tidløs og peger altid frem mod en ny cyklus, som vil indeholde nye livskvaliteter.

Kunsthistoriker Bogomila Welsh-Ovcharov

Bente Pablo

Gennemsigtige dybder

Den langsomme og vedholdende kompromisløshed hos maler og grafiker Bente Polano virker med sin insisterende kraft og skaber transparente åbninger til det sandt menneskelige.

Det åbne menneske er ingen selvfølge. Det skal opledes eller måske endda fremkæmpes. Tit er det blot de små kontrastfyldte paradokser i livet og på mødestederne, der bidrager til den selvbekræftende og voksende gennemskuelse i det menneskelige sind.

Bløde drømmende svæv

Maler og grafiker Bente Polano arbejder passioneret på denne vej frem mod gennemsigtighed og åbenhed. Ud af dyb, sensitiv sansning skærer hun sig vej ind til det dybeste i eksistensen, som vi bør hæge om eller måske bør gøre op med. Hun går hele vejen rundt, det vil sige ind, ned og ud – og tilbage igen. Det er en type grundighed i refleksion og arbejdsmåde, et bevidst valgt varemærke, for den nu 54-årige kunstner, der allerede 16 år gammel blev optaget på Skolen for Brugskunst i København. Djærvt har hun fastholdt den næsten udmarvende præcision fra tegningens kunst og forlenet den med andre typer faglighed fra kunstens discipliner. I den grafiske rygrads årer fødes eksistensens rum. Med klare og tit kraftfulde konturer. Rum der egner sig til spejling og refleksion.

Både Bente Polanos sand- og vandskårne stålskulpturerer, malerier og grafiske arbejder bliver til ved en intens proces og en intern, dialogisk kommunikation, som skal tjene dybdens og transparensens yderste mål og grænser. Forfinelsen og skærpelsen kan for eksempel ske via et blødt drømmende svæv, der vandrer fra det magiske, sugende stålmateriale i skulpturerne og ud mod vidderne i maleriernes horisonter, ude under hav og himmel. Det åbne og gennemsigtige bliver båret konsekvent og stramt rundt i rum og værker, så sammenhængen fremmaner en dybere refleksion omkring menneskelige erfaringer.

Intet er gemt af vejen

Når noget byder sig til på denne vis, bunder det sig i dybder nede i de små personlige føderum. Et intenst nærvær med kærlighed til livet sætter mærker på de smukke figurationer. Det figurative som både markeret og let anstrøget. Dybe erindringer dukker op og flytter med ind i nye rum, hvor de lever deres liv i beskuelse og samtale. Erindringerne er dog stadig indlejringer og genspejlinger af en hudløs sårbarhed og ærlighed hos kunstneren selv. Intet fra eftertænksomhedens og smertens dybder er gemt af vejen.

Et projekt af denne karakter forlanger en utrættelig vedholdenhed. Bente Polanos kompromisløshed forplanter sig da også inde i en slidsom holmgang med værktøj og materialer. Hun helmer ikke før billedudtrykket står nagelfast og fremtræder som ægte i forhold til en dybere erkendelse af eksistensen. Således hele tiden under kærlighedens, sensualitetens, forkrænkelighedens, sorgens, ondskabens, glædens, håbets og livets øvrige fortegn.

Nye og åbne alen

Den grafiske rygrad hos kunstneren fornægter sig intetsteds. De åbne livsrum insisterer på at blive formet. Hver gang må det ske forfra. Fokus på formen understøtter udpegningen af elementer i både afgrænsningens og udgrænsningens kunst. Gennem fladen skabes formen, og gennem linien skabes fladen. Både flade og linie finder hinanden og fødes i de dybere bevidstheds- og tankelag.

Gennemsigtigheden tematiseres gennem en original udfoldelse og billedliggørelse i Bente Polanos værker. Et utal af ansigter og menneskelige stemninger indkredses med sjælden grundighed. Der sker en afsløring af påtaget sikkerhed og et liv under dække, en blotlæggelse af søgende usikkerhed og smerte, en fremvisning af styrke, en kodning af menneskers indfældethed i hinanden og deres kærlige hengivelse og sammensmeltning. Det bløde, drømmende svæv og den mere hårdkogte skyggebelagte pondus møder hinanden og åbnes i denne kunstners tilbageblik og alle andres slags blik. Her er synlighed for hinanden. Gennem at se hinanden bekræftes, forstærkes og fornyes de enkeltes eksistens. Således forstået får blikket og åbenheden en betydning og tyngde, som kræver en helt særlig mestring. Bente Polano tilføjer portrætkunsten nye og åbne alen.

Conellie

Corneilles første kunstinteresse er angivelig den klassiske italienske renæssance. Som dreng var han en ivrig samler af postkort med gengivelser af malerkunstens mesterværker. Men blandt samlingens favoritter af Raffael, Botticelli og Leonardo da Vincis, finder man også en mere prosaisk og alderssvarende motivverden bestående af fodboldbilleder! For Corneille eksisterede der dengang ikke et hierarki mellem malerkunstens højdepunkter på den ene side og billeder fra sportens verden på den anden – og det gør der for så vidt heller ikke i dag. På samme måde som Corneille, med barndommens uspolerede blik, ikke skelnede mellem fin- og lavkulturens billeder, er hans egen kunst heller ikke begrænset til kunstinstitutionens rum. Corneilles kunst har for længst arbejdet sig ind i hverdagslivets sfære, hvor hans motiver pryder alt fra kuglepenne og risskåle til service, tørklæder, luftballoner, sporvogne og kopimaskiner – for nu blot at nævne nogle få eksempler. Siden 1970'erne har Corneilles virkemidler været den grafiske enkelthed. De stærke farver, definerede konturlinjer og let genkendelige motiver, som kvinder, fugle, katte, sole, træer og planter, danner tilsammen et dekorativt, fortællende symbolsprog. Udtrykskraften hviler på de samme mekanismer som tidligere tiders folkekunst – og med dette velkendte og bredt appellerende billedsprog er Corneille netop folkelig i ordets mest positive betydning.

Corneilles virkemidler har i de senere år været den grafiske enkelthed, de stærke farver og velkendte figurationer, der tilsammen danner et let genkendeligt og bredt appellerende kunstudtryk. Kunstnerens motiver er ikke længere forbeholdt lærredet og kunstmuseet, men breder sig ud over brugsgenstande, kopimaskiner, kuglepenne, tallerkener, luftballoner, sporvogne, etc. På samme måde som han som dreng i sin postkortsamling forenede malerkunstens højdepunkter med fodboldbilleder, er han i dag lige så glad for at møde sine billeder i en Cobra-tekst som på en risskål made in China. Corneille er af samme grund blevet udskældt for at have overgivet sig til kommerzialismen i et forbrugeristisk samfund. Men man kunne spørge, om kunstnerens facetterede visuelle sprog ikke blot er endnu et udtryk for den grundlæggende motivation, der har drevet hans kunst siden de tidlige eksperimenter i Cobra-årene? Vi har ingen følelse af at kunsten er noget helligt, for os er den en ting, der hører hjemme i hverdagen, proklamerede Corneille og hans kolleger i 1948. Visionen dengang var, at kunsten skulle udtrykke det almene liv og være tilgængelig for alle. Kunsten skulle, frem for alt, ophæve skellet mellem ånd og stof, tanke og følelse, det ydre og det indre, kunst og liv. I en vis forstand har Corneille, gennem hele sit liv og kunstneriske udvikling, bevæget sig frem mod realiseringen af denne vision. Med Corneille ophæves dette elitære skel for en stund, og kunsten fremstår som en integreret del af dagligdagens domæne. I den forstand er Corneille i sandhed en ægte Cobra-maler.

Daina

Farverige og fantastisk flotte motiver på unikt, ofte under temaet MAD

Daina kan man møde under et af Litauens markeder, hvor både kunstnere, kunsthåndværkere, designere, små og større producenter og husflidsfolk sælger deres værker/produkter. Markedssalg er fritaget for moms og skat, så det er attraktivt for litauer at sælge og købe på markeder.

Daina Vangaite Belzakiene: Mine produkter er skabt for at glæde også i forbindelse med mad og drikke i hjemmet” fortæller Daina, der er en veluddannet keramiker fra kunstakademiet i Kaunas i Litauen.

Hun hører til den generation af akademiuddannede kunstnere fra Litauen, der blev færdige med deres uddannelse i de allerførste år, hvor landet igen blev frit og selvstændigt efter ca. 50 års undertrykkende Sovjetstyre.

Hendes uddannelse foregik således både under sovjetperioden og de første år med selvstændighed i landet. Den genvundne frihed åbnede mulighed for selv at tolke – udtrykke sig og vælge temaer, farver og former.

Dainas generation af kunstnere har således to perioders uddannelse bag sig. Det betyder, at hun blev grundig indført i gamle håndværkstraditioner, meget traditionelle og grundige teknikker indenfor kunstnerisk udsmykning af lertøj og keramik. Hun var samtidig i besiddelse af et frit og fabulerende kunstnerisk talent, der kunne komme til udtryk efter selvstændigheden, hvor adgangen til lerfarver i mange nuancer og farvetoner pludselig var mulig.

Daina bruger kun materialer, der opfylder EU krav til fødevareropbevaring.

Overskriften havde på ingen måde været mulig at skrive før 1991. Til gengæld må man sige, at Daina har udviklet en stilsikker, fabulerende farveglæde som en del af hendes kunstneriske udtryksform.

Dorte Friis

Keramiker med eget galleri i Lønstrup. Dorte er ud af en kunstnerisk familie, idet alle hendes søskende også er kunstnerisk produktive, i hver sin kunstart.

Når vi sætter blomster ned i en Dorte Friis-vase, tages vi med på et eventyr. Eventyret fortsætter, som vasen står dér i vindueskarmen eller på spisebordet eller på kommoden i soveværelset. Et eventyr om varme eksotiske jungler, hvor katte, papegøjer, tukaner og mennesker færdes side om side i harmoni. Et eventyr om et fortryllet verden, hvor intet ondt findes, og hvor mennesker går nøgne rundt, som var vi lige blevet født.

Motiverne breder sig over vasen i sin helhed. Kattens hale bugter sig om den runde form som en arabesk, fuglene breder deres takkede vinger over hele fladen, og menneskekroppene slynger deres arme, ben og lange hår i elegante baner på den natsorte baggrundsglasur. I mellemrummene skyder blomster deres hoveder, blade og ranker ind som dekorative sætstykker for de eksotiske motiver. Virkningen er dynamisk, men også præget af en egen monumental ro. Dorte Friis formår ikke kun at skabe balance mellem kompositionens enkelte dele, men også at få de stærke og glødende farver til at svinge med hianden

Ehlers & Visby

Jan Ehlers:

Efter min uddannelse som elektriker begyndte jeg at studere på Grafisk kunsthøjskole. Temmelig hurtigt fandt jeg metallet mere fascinerende end ætsnings- og trykningsdelen.

I tre årtier har jeg søgt efter metaller med en naturlig og original patina, som jeg kan skære, forme, slibe og polere for at integrere det i mine designs og kunstgenstande.

Den kombinerede proces med design og produktion er et grundlæggende aspekt af mit arbejde.

Vinkelsliberen er mit yndlingsværktøj. Jeg kan godt lide at være spontan og begynde at arbejde direkte med de materialer, jeg lige har fundet eller erhvervet.

Af alle metaller er jern mit yndlingsmateriale. Teksturerne, der opstår, når jern rustet, har en overset skønhed, hvilket jeg søger at fange.

Lone Visby Olsen:

Jeg arbejder med design, materialevalg og projektstyring af Ehlers & Visby-kreationer.

Min karriere skiftede retning efter at have mødt Jan Ehlers, som jeg gik fra at arbejde for til senere at danne et partnerskab med.

At samle genstande til vores produktion og lager er en dejlig beskæftigelse, fordi det er her jeg kan tænke frit og forestille mig de vidunderlige ting, vi kan skabe.

Når det kommer til udvikling af vores design og de endelige beslutninger om proportionen og funktionalitet, er jeg selektiv, stærk og ivrig. Jeg vil sikre mig, at interiøret passer til kunden og det specifikke websted.

EvaC Art

Eva er egentlig lærer i folkeskolen og arbejder som sådan på deltid.

Hun er blevet vældigt optaget af kunst og har kastet sig over noget specielt: collager, der er syet sammen – alt i hånden.

Billederne er ikke bare tilfældigt sammensatte billeder – der ligger mange tanker bag udvælgelsen af de enkelte billeder – og af hvad hun gør ved dem med sine sting.

Bestyrelsen var på et meget spændende besøg hjemme hos hende en aften, hvor hun meget levende og dedikeret fortalte om de enkelte billeder. I bestyrelsen var solgt – både til hende og hendes billeder.

Nogle af de færdigsyede collager – der jo er unika – tager hun et foto af og laver nogle få tryk. Således kan man for lidt mere rimelige penge erhverve sig et af hendes billeder. Bestyrelsen valgte at købe både et unika og et tryk.

Hvert billede tager mange, mange timer at fremstille – bl.a. fordi Eva også er megt optaget af, at det skal være perfekt syet, perfekt håndarbejde.

EDUARD BELSKY, anerkendt billedkunstner fra Ukraine, født 1963 i byen Colki.

Han har studeret på "Republican Art School" og Dnepropetrovsk Art School.

I 1991 dimitterede han fra "The Ukrainian Academy of Arts, monumental faculty.

Siden 1992 har han været medlem af "The Art Union of painters of Ukraine". I dag bor- og arbejder han i hhv. Ljubljana og Kiev.

Eduard Belsky udstiller på de bedste gallerier i både Vest- og Østeuropa, og han har udstillet på mange store internationale kunstmesser. Hans kunstværker ses desuden i mange private kunstsamlinger verden over. Eduard Belsky, et navn af de helt store i Ukraine, som fostrer nogle af de bedste billedkunstnere i Østeuropa, men han er efterhånden også blevet et kendt navn i flere store vesteuropæiske lande... og i Danmark formidles hans kunst udelukkende af Galleri Tornby.

Kunstværker af Eduard Belsky udtrykker hans spændende måde at tolke verdenen på, sensibilitet ud over alle grænser, på en yderst ægte og udtryksfuld måde, indeholdende utrolig mange stærke følelser.

Belsky's billeder fanger beskueren med en autentisk heftighed, en virkelig overbevisende kreativ energi kanaliseres ud gennem kunstnerisk aktualisering, der udviser en blivende vekselvirkning mellem godt gennemtænkt, præcist placerede streger og fine interventioner.

Belsky's billeder kan opleves i hele spektret fra værende poetiske til meget abstrakte... afhængig af den tilstand, han befinder sig i, når kreativiteten får frit spil... hvilket den gør ret ofte i hans dejlige malerier.

Malerierne af Eduard Belsky er bygget op i flere lag, et konglomerat af farver, streger og linjer, som integreres, forsvinder og sammenkobles på én gang. En stor gestus til en kunstmaler af anerkendt, international klasse med et storslået repertoire af udtryksformer.

Penselstrøgene er ofte fyldige, rige på struktur og overbevisende i tekstur, kraftfulde, gennemsigtige, blide og bløde.

Eduard Belsky malerier afslører en uendelig kreativ rejse mellem livet og tøjlesløs kunstnerisk glæde, fra teknisk perfektion og spirituel varme, evigheden og øjeblikket.

Hans malerier lever, de pulserer, opfanger ekstra megen energi i hvert penselstrøg og farve, og flyder uimodståelig på tværs i visuelle felter - oftest på store lærreder i oliemaling.

Folke Lind

Folke Lind er en svensk billedkunstner

Folke Lind blev kendt over hele Europa allerede i begyndelsen af 70'erne. Det var med hans billede "Mutation", som forestillede en dejlig malkeko – men uden hoved og med yver i begge ender. Det var noget, der virkede stærkt i en tid før der blev diskuteret overproduktion og gensplejsning.

Gerd Baarstrøm

Født: 1946 i Danmark

- Uddannet: Århus Kunstakademi 1979 – 82
- Arbejdsområde: Skulpturer og vægudsmykning i raku og stentøj. Eget værksted og galleri siden 1982.
- Debut: Kunsternes Sommerudstilling 1983.
- Udstillinger: Siden 1982 på museer og gallerier i Danmark, Frankrig, Jugoslavien, Italien, Egypten, Belgien, USA, Estland, Litauen, Norge, Japan, Schweiz og Australien.

Priser: Biennale Prize from the 4th Cairo International Biennale for Ceramics 1998.

Hanne Højfeldt

Hanne Højfeldt har siden sin debut i 1994 slået sit navn fast som en af landets bedste naivistiske kunstnere. Med sin sikre streg, skarpe blik for detaljen og ikke mindst humoren har hun skabt et helt særligt udtryk, der forener hverdagens naive trummerum med sprælske dyr, frodige damer og eksotiske blomster i en skøn kakofoni af farver, og man kan som beskuer ikke lade være med at overgive sig til dette naive univers, som minder os om, at det er i dagligdagens detalje, at den store historie ligger gemt!

Hanne Højfeldt debuterede med stor succes i 1994, hvor hun udstillede på Pandrup Rådhus og har siden udstillet på flere af landets førende og prestigefyldte gallerier og udstillingssteder.

Hanne Højfeldt er født i 1949 i Hjørring, hvor hun også er vokset op. I sin barndom og ungdom snusede hun til kunsten gennem sin fars store interesse for kunst, som hun også selv hurtigt blev smittet af og fik gennem sin far selv smag for penslerne og den magiske verden, der gemmer sig bag de tomme lærreder. Interessen og ikke mindst talentet fornægtede sig ikke og i 1994 tog Hanne Højfeldt springet og sagde sit job op for at satse på livet som kunstner - et spring som mange af Hannes kunder i dag er glade for hun tog!

Alle der møder Hanne Højfeldts kunst bliver straks tryllebundet af den magi og poetik, der omkranser hendes malerier - det er frodige kvinder, eksotiske blomster, sjældne dyrearter, stjerner og ganske enkelt drømme, der forenes i en helt særlig Hanne Højfeldt'sk verden, hvor det umulige er muligt. Her har drømmene og naiviteten taget over og her blæser Dannebrog sine egne veje og isene er altid lidt større i Hannes malerier end de er i virkeligheden, men det gør ikke noget, for det er netop en del af charmen ved den naivistiske kunst, som Hanne Højfeldt er en velrespekteret repræsentant for og har været en del af i snart 15 år nu.

Hanne skildrer hverdagen og dens små kærlighedshistorier med så meget hjerte og dybde i sine penselstrøg, at beskueren ikke kan undgå at mærke dette, hvilket Ole Lindboe, forfatteren til kunstbogen *Smukt som uskyld*, en hyldest til den naive kunst, netop pointerer, da han omtaler Hannes kunst på følgende måde "Man kan næsten høre hun råber Nul Huller" med reference til et af Hannes elskværdige, små hverdagsskildringer, hvor en kvinde svæver på en lyserød sky efter et tandlægebesøg. Det lille øjeblik gøres stort i Hanne Højfeldts kunst og hvem kan andet end at forelske sig i dette helt naive og livsbekræftende billede?

Hans Horn – og den evige krig

Lægen og musikeren Hans Horn (født i Tyskland 1921- død i Danmark 1989) havde skjult for offentligheden at han også var en stor billedkunstner. På hans loft lå en stor samling billeder gemt. Det er en stor kunstnerisk skat der nu ser dagens lys. Takket være et samarbejde med familien Horn kunne et stort udvalg af hans udtryksfulde og gennemarbejdede billeder præsenteres for første gang nogen sinde på Galleri Profilen i Grønnegade i Aarhus i 2019.

Udstillingen var så stor en succes, at den måtte forlænges yderligere. Værkerne indeholder mange lag, tolkninger og betydninger, koloristisk er de mesterlige.

Hans Horns liv og opvækst er beskrevet af Tom Buk-Swienty i bogen "Det ensomme hjerte" Politikens forlag 2017. Bogen er en beretning om Hans Horns opvækst under nazificeringen af Tyskland, krigen og den uundgåelige indkaldelse som soldat. Det er en beretning om at ville livet og forsøge at overleve. Udstillingen var den billedmæssige omsættelse af alle Hans Horns oplevelser. Hans Horn efterlod sig op mod 5000 siders erindringer og en stor samling billeder.

Fra efteråret 2019 flyttede udstillingen til Sønderborg Slot /Museum Sønderjylland. Man ser der en del af de billeder der ikke er sat til salg og som fortsat er i familiens eje. Det kom der en helt særlig kunstudstilling ud af.

De groteske, gruopvækkende, men også farverige og humoristiske skildringer af krigen, mennesket og religion viser på en gribende måde et menneskes kamp for at forstå og bearbejde krigsoplevelserne ved at skrive om dem og ikke mindst male dem. Arbejdet med tekst og billeder gjorde det muligt for Hans Horn at komme igennem hårde kvæstelser, traumatiserende oplevelser ved fronten og ikke mindst oplevelserne i krigslazaretterne, hvor Horn i slutningen af krigen arbejdede som kirurg. Hans Horn skildrede det hele i sine optegnelser og sine værker – rå, bizart og helt uden filter.

På udstillingen vises et stort udvalg af Hans Horns værker, der er med til at belyse den både fantastiske og forfærdelige fortælling om et menneske, der fik markante og aldrig helende ar på både krop og sjæl. Efter krigen blev Hans Horn dansk statsborger og arbejdede som læge i Padborg, hvor han boede til sin død i 1989. Han efterlod sig et enormt værk og et manuskript, som dannede ramme for Tom Buk-Swientys bog Det ensomme hjerte fra 2017.

Hans Horn var ligeledes et meget musikalsk menneske og spillede ivrigt klassisk musik. Han har fnok derfor også lere værker med musik og instrumenter.

Hans Krull

Hans Vilandt Oldau Krull 1952 i svendborg er grafiker, maler og billedhugger.

Hans Krull har fået sin grafiske uddannelse på kunstakademiet i Krakow i Polen hos professor Mieczyslaw Wejman, 1974 – 1977.

Hans Krull var elev på Den Rejsende Højskole i 1971, og efter opholdet og turen til Indien flyttede Hans ind i kollektiver i Grønnegade 5 i Aalborg. I tiden i Aalborg lavede Hans mange grafiske tryk til bøger og tidsskrifter. Sidst aktuel v. særudstilling i det lokal Galleri Grisk i 2018 med bl.a. portrætter af hans gode ven Troels Kløvedal. Krull laver sin kunst i sit galleri i Lystrup, en stor del af året bor han på Bali, hvor han også finder megen inspiration, hvilket man ser går igen i hans billedkunst

Udlængsel præger dog også kunstnerens værker generelt – hans motiver har ofte myten eller rejsen i centrum. I sine malerier bruger han en dynamisk og kraftfuld streg med stærkt ekspressive farver til at udtrykke et ofte drømmende eller satirisk indhold.

Den aarhusianske maler, grafiker og skulptør er bl.a. kendt for skulpturel udsmykning af offentlige bygninger i Aarhus, såsom gavlmaleriet "Mågekysset", på de mytologiske karyatider, der bærer Hotel Royals indgangsparti, samt den særegent smukke facade på hans café "Under Masken".

Inge Hørup – fortæller om sig selv:

Jeg er født d 29 maj 1958 i Kbh. Opvokset i Højbjerg ved Aarhus, som andet barn ud af en børneflokk på 4 døtre. Forældre Tut og Henning Hørup.

Min far var først Bygningsingeniør, men udviklede manio depressivitet, da han var omkring 36 år. Heldigvis kastede han sig – med støtte fra min mor og den Psykiatriske overlæge Johannes Nielsen – over kunsten.

Han havde næsten altid projekter ved sit store tegnebord i stuen og var i gode perioder utrolig kreativ. I stuen arbejdede mine forældre ved hver sit staffeli. Der var malerier overalt, skitser, kavaletter, ler skulpturer, musikinstrumenter, og en stor væv. Min mor var et Absolut kunstnerisk naturtalent. Alt hvad hun rørte ved blev til kunst. Jeg burde fortælle mere om hende. Jeg skylder hende meget!

Men selvfølgelig bar vores tilværelse præg af min fars mentale tilstand! Vi børn havde frie tøjler. Det var et meget inspirerende boheme hjem at vokse op i. Jeg gik på kunstakademiets børne- og ungdomshold i flere år. Det var egentlig bare en forlængelse af det liv, jeg levede hjemme. På akademiet arbejdede vi med croquis og ler, drak mængder af te og hamrede løs på klaveret. Jeg havde absolut ingen forestillinger om, at jeg ville ende som kunstner. Snarere overvejede jeg at blive landmand eller læse filosofi på universitet.

Jeg måtte dog ud at rejste først, og mødte spændende mennesker af vidt forskellig karakter. Bl.a. boede jeg i England, hvor jeg blev venner med den Græsk/Engelske kunstner Renos Loizou. Vi havde fantastiske samtaler om kunst. Han var en stor inspirationskilde! Jeg tegnede meget – og opsøgte altid først kunstmuseerne, der hvor jeg kom frem. Omkring 1980 besøgte jeg kunstneren Ulrich Kvist (1945-2001). Jeg fik en slags erkendelse af, hvad jeg skulle bruge mit liv til. (– Vist kun til min egen overraskelse.) 9 år boede jeg så med Ulrich Kvist, hvor jeg var i en slags mesterlære.

Jeg havde min første udstilling efter ca. 4 år. Derefter boede jeg 9 år i en gammel Købmandsforretning i Sondrup bakker ved Horsens fjorden. Karrieren tog form. Jeg fik spændende invitationer til at udstille. Der blev arbejdet i døgndrift. I 1999 flyttede jeg sammen med min nuværende mand, og jeg etablerede atelier i Sydfrankrig. I 2001 etablerede jeg atelier på Havnen i Aarhus.

Jeg har været dybt fascineret af Cobra kunstnernes udtryk. Det var min første tilgang til kunsten, min måde at opleve verden på, og jeg har fundet uendelig megen glæde ved at arbejde med dette abstrakte og åbne udtryk. Men også andre kunstnere fra L'Art Brut Outsider kunstens verden (f.eks. Ovartaci) fascinerede mig som ganske ung. ”Inge; du er Abstrakt ekspressionist” sagde Jørgen Nash engang.....Jeg ønsker nu ikke at blive sat alt for meget i bås.

Kunst er en langsom erkendelsesproces. Der er uendeligt mange spændende spor at følge og udforske.

Tag f.eks. Francis Bacon, Frida Kahlo, Kandinsky, Paula Rego, Pablo Picasso, Wilhelm Freddy, Géorgia O'Keeffe, Jean-Michel Basquiat, Celia Paul, Alexander Calder, Louise Bourgeois, Alberto Giacometti, Niki de Saint-Phalle, Jean Tinguely, Egon Schiele, Max Ernst, Hans Bellmer, Pierre Bonnard, Cy Twombly, Antoni Tàpies, Joan Miro og Paul Klee – for bare at nævne nogle få verdenskendte, ud af en uendelig række af pragtfulde kunstnere!

Jeg er på en fortsat kunstnerisk opdagelsesrejse. Jeg arbejder af lyst, nysgerrighed og indre nødvendighed.

I den proces føres jeg ofte ud af overraskende andre stier, end jeg havde planlagt.

Det er som narkotika. Denne udstilling skal være et orgie af skønhed, sensualitet, farver, kraft og energi. Store billeder man kan beruse sig i, og så nogle skulpturer i Bronze og Glasfiber. Voila! Mit gennemgående billedsprog er: Kvinder og dyr, bløde abstraktioner, lette strøg og fragmenterede former. Hvert maleri har sin helt egen historie. Historierne slutter aldrig. Der er ingen facitliste.

Velkommen til min verden.

Inge Hørup

Jan Normann

Helt ude for enden af Marselisborg Havn, hvor man kan mærke blæsten og skue ud over Aarhus Bugt, ligger Galleriet i en sort træbygning. Derinde bliver man mødt af et ganske særligt univers, der består af kunstværker i nærmest scenografiske opstillinger.

Det er den autodidakte kunstner, Jan Norman (f. 1951), der står bag. Egentlig vil han hellere kaldes billedmand, og på mange måder er det også det, han er: nemlig en mand som skaber billeder både helt konkret i form af sine billeder og skulpturer, men også inde i folks hoveder. Når man kigger på hans værker, er det som om, man ser et glimt af en historie, og man kommer nemt til at spekulere på, hvad det mon er med det telt på stranden? og hvad den fisker med den store fugl er i færd med – er han overhovedet fisker? Jan selv ser det som en styrke, at der er noget uforklarligt i værkerne, de må gerne kunne pirre nysgerrigheden.

Han er heller ikke bange for at blande genre og arbejder med manipulerede fotos, træ, metal og objekter, som han finder, og som han sætter ind i nye sammenhænge, så de ændrer betydning og støjer lidt på den gode måde.

Fra Viby til Marselisborg

Før Jan kom ud på havnen, holdt han til i sit atelier i Viby, hvor han arbejdede omkring 25 år. Før det, arbejdede han nogle år med sin kunst i Budapest i Ungarn, hvor han var tilknyttet et værksted. Fra sin tid i Ungarn fik han bl.a. stor respekt og interesse for det gode håndværk, hvilket stadig afspejler sig i hans værker.

En novemberdag i Viby 2018 fik han dog tilbuddet om at flytte ind på Marselisborg Lystbådehavn i en nyopført bygning, og dér slog han til, for som han siger "Det er en gave til at prøve noget helt andet, man skal udfordre sig selv, selvom man er et stykke henne i livet. Man må aldrig miste nysgerrigheden. Nysgerrigheden skal drive vores liv på alle måder. Jeg er nysgerrig på mig selv og på, hvad der kommer til at ske med det her. Jeg ikke bange for det, selvom det er meget anderledes". For det er anderledes. I Viby var Jan vant til at gå i sin egen verden og arbejde, og på havnen kommer folk forbi Galleriet dagen igennem for at se, hvad han laver.

Jan er ikke i tvivl om, at flytningen kommer til at præge hans værker fremover, og han kan mærke, at det føles rigtigt at være på havnen. Dels synes han, at der er et fantastisk fællesskab omkring havnen, og dels nyder han at være tæt på naturen, som på sin vis repræsenterer "det oprindelige" i os mennesker, og netop det oprindelige, det urmenneskelige element, er noget, som han forsøger at synliggøre i sine værker. "Man er så meget til stede herude på næsset. Det er en oplevelse at se folk sidde og kigge udover vandet, og jeg vil gerne vise folk, at det er en, der arbejder med det uforklarlige og oprindelige".

Jan understreger, at han holder ufattelig meget af sit arbejde, og det er man heller ikke i tvivl om, når man møder ham, hvilket man selvfølgelig har mulighed for.

Der er ingen åbningstider i Galleriet, men Jan er der ofte, og man er mere end velkommen til at kigge ind og gå på opdagelse. Galleriet kan findes på Marselisborg Lystbådehavn lige før Bro C.

Jason Svendsen

Jason Svendsen er uddannet hos Kosta Boda i Sverige i 1991, og har gennem tiden pustet glas i København, Ebeltoft, Vesterhavet og New Zealand.

Nu har han åbnet en butik med café ved med navnet Glas på Frederiksberg Allé 45. Her får kunderne en unik mulighed for at se ham arbejde med glas i store og små størrelser.

Da han overtog butikken i efteråret var glasloftet malet blå, det har han fået skrabet af. Tidligere lå der et renseri på adressen, men sporene efter det har han fået fjernet godt og grundigt. Bagerst i butikken står ovnen, hvor glasset bliver fremstillet.

Han har selv indrettet lokalet med siddepladser og disk, men der skal flere stole og borde op. Når det bliver sommer, kommer der udeservering, fordi lokalerne blev valgt, da de ligger i rolige omgivelser. Tidligere når han arbejdede, så stod der mange turister og kiggede på, og det er ikke altid sagen, hvis man for eksempel har en dårlig dag, -selvom han dog gerne vil have besøg på adressen.

Jason Svendsen er 42 år og bor på Nørrebro, hvor han også er født.

Men han kan meget andet end at puste glas. Når Tivoli er lukket, så arbejder han der to måneder om året. Desuden arbejder han for CPH Productions, og sætter jul og halloween op - og piller det ned igen.

Men det største fokus er naturligvis Glas, som kunderne allerede har taget godt imod.

Jens Birkemose

Jens Birkemose (født 28. juni 1943) som søn af murer Emil Christian Madsen og Elsebeth Birkemose er en dansk maler og grafiker. Jens var gift sammen med Inge Dorete Birkemose fra 1963 indtil 1976 (hvor han bosatte sig en årrække i Aalborg), og sidenhen pianisten Nanna Willum Hansen. og indtil 2010.

I sine unge dage studerede han klaver, komposition og musikteori på Musikkonservatoriet, men uddannede sig senere via Kunstakademiet i København og Academie des Beaux-Arts i Paris til kunstmaler og grafiker.

Han har foretaget talrige rejser i både Europa og USA, men har siden 1976 været bosat i Paris. Han kom tilbage til Danmark i 2010.

Malerierne, der ofte er meget farvestrålende og ekspressive, kan indeholde motiver, som umiddelbart er vanskelige at få øje på.

Jens Birkemose er bl.a. repræsenteret på Statens Museum for Kunst og Århus Kunstmuseum. Han modtog i 1991 Eckersberg Medaljen. Han er modtager af Statens Kunstfonds livsvarige ydelse. Nogle af hans malerier hænger i studenterkantinen, Dalgas Have. Han har fra 1980 været medlem af kunstnersammenslutningen Decembristerne.

Jens Birkemose har udgivet en lang række bøger med tegninger, ofte af erotisk karakter.

Katrine Hvid

Arbejder i et stringent og kontrolleret formsprog med farver på lærrede. I en minutiøs arbejdsproces frembringes eksempelvis linjer på lærredets flade. Lærredet er ubehandlet og arbejder således med eller imod. Materialet er derfor i høj grad tilstede. Katrine Hvids formsprog er formelt minimalistisk med fokus på former og farver.

MA i musik, Aarhus Universitet. Bor og arbejder i Odder

Kjeld Ulrich

Kjeld Ulrich er født i 1942 og er uddannet fra Det Fynske Kunstakademi.

Han er repræsenteret på bl.a. Statens Museum for Kunst, Fyns Kunstmuseum og Göteborg Kunstmuseum samt Kobberstiksamlingen. Han var i mange år bosat i Frankrig, hvorfor hans værker ligeledes kan findes mange steder der, f.eks. bl.a. Musée Villa Medicis, ikke mindst grundet sit ophold her fra 1988 til 2001, samt i Holland og USA. Kjeld Ulrich udstiller jævnligt i både ind- og udland. Han er medlem af BKF.

Kjeld Ulrich udtrykker sig i et abstrakt ekspressionistisk formsprog svævende et sted mellem Wilhelm Freddie's surrealisme, Per Kirkeby's EKS skolearbejder og Hans Hartungs ekspressionisme. U.s speciale er en collageagtig teknik, hvor enkelte motiver gentages i bunden, men gradvist sløres gennem øvre lag bestående af dryp, kradserier, løse penselstrøg eller regulær tegning. Op gennem disse mange lag fornemmer man en forskydning fra det disciplinerede, med hold i det grafiske, i de underste lag til en stadig højere grad af vitalitet i de øverste lag, ikke ulig en Jackson Pollocks fysisk betonedede arbejdsmetode. Inden for hvert enkelt af sine værker anvender U. en palet, der viser tilsvarende store spring fra det pastelagtige i de underliggende lag til mørke farver og sorte i de øvre lag. Det kan også forholde sig omvendt. Herved opstår dynamiske og komplekse universer, der kan tolkes som billeder på livet og dets mangfoldighed. I 1990'erne ændres de collageagtige værker til færre men større figurer og en mere åbn grund, og samtidig ændres farveholdningen til mere udstrakt brug af jordfarver. Det skaber større ro og giver værkerne en højere grad af monumentalitet Eksempel på hans billeder:

Krisztián Kovacs

Manden bag hånden...

Jeg blev født i Zalaegerszeg i Ungarn i 1977, hvor de rullende bjerges land og det fredsommelige liv tillod en masse kunstnerisk talent at blomstre.

Siden jeg var lille, har jeg elsket at udfolde mig kunstnerisk og kreativt – noget som jeg helt sikkert har arvet fra min mor. Jeg begyndte på de tekniske studier i 1991, hvor mine tegninger stadig var en slags tekniske tegninger. I de sene 90'ere fortsatte jeg mine studier på et teknikum. I den periode lavede jeg små tegninger i de kedelige timer eller i min fritid. De findes nok hist og her i mange små bøger og skolehæfter.

I 1998 fik jeg muligheden for et halvt års scholarship i Danmark, på Ingeniørhøjskolen i Horsens – hvor jeg også efterlod en del af mit hjerte. Jeg blev færdiguddannet som maskiningeniør i 1999.

Siden jeg aftjente min værnepligt, har jeg arbejdet som ingeniør i en større international virksomhed, FLEX. Mange har allerede bemærket, at den ingeniøragtige præcision ses igen i mine tegninger. Mine kreative udfoldelser begyndte for alvor i slutningen af 2012. Siden da er idéerne bare kommet til mig og tegningerne blevet til, én efter én. Ud over tegninger med pen, elsker jeg også design af plakater eller andre unikke idéer.

Siden begyndelsen af min "kunstneriske karriere" i 2012 har jeg lavet hundredvis af tegninger. På baggrund af den positive feedback fra andre, er min erfaring, at alle finder noget godt, inspirerende, tiltrækkende eller bare finder deres helt egne tanker eller tolkning ved at studere mine tegninger.

Jeg håber, at I vil glædes over mine værker og nyde at udforske denne enestående verden!

Lars Bo, 29. Maj 1924 – 21.10.1999

Lars Bo var en dansk billedkunstner og forfatter. Han er mest kendt for sine grafiske værker med surrealistisk inspireret eventyrlige motiver.

Lars Bo tegnede hos P. Rostrup Bøyesen på Statens Museum for Kunst 1939-40, og han kom på Kunsthåndværkerskolen i 1941-43, hvorefter han rejste en del i Europa og fra 1947 til sin død i 1999 boede i Paris.

Lars Bo blev en meget anerkendt kunstner i Paris og Frankrig, mens han var mindre kendt i Danmark.

I 1948-50 var han i Johnny Friedländer og Albert Flocons grafiske atelier i Paris. Lars Bo har forfattet bogen *Det vidunderlige Paris*

Leif Vange

Leif Vange er først uddannet keramiker, men blev siden begejstret for glasset og har siden kun fremstillet smukt glas.

Han flyttede til Lønstrup og var derved med til at starte tilflytningen af kunstnere til Lønstrup således at den lille by i dag er et meget levende kunstnerisk centrum i Nordjylland.

Lina Dudaite

Lina er uddannet på kunstakademiet i Litauen og anses for at være en af landets fremmeste illustratører. Hun er meget detaljeret og pertentlig, når hun arbejder, er tillige temmelig selvkritisk. Kun det hun anser for perfekt, slipper gennem hendes nåløjje.

Hun har tegnet og malet fra barnsben og var tidligt klar over, at hun ville gå ad den vej. Hun har illustreret en stor mængde børnebøger og har bl.a. illustreret et udgave med Brødrene Grimms samlede værker.

Hun har flere gange modtaget prisen for årets bedste børnebogsillustrator. Hun har ligeledes modtaget et stort antal af priser og legater og har desuden virkelig mange udstillinger bag sig allerede, trods hendes relativt unge alder (født i 1974)

Lennart Aschenbrenner, Født 1943

Lennart Aschenbrenner er uddannet ved Skånske Malerskole i Malmø, Kunsthøjskolen i Stockholm samt hos R. Askou-Jensen i København.

Med teknikken ætsning arbejder Lennart Aschenbrenner med et formsprog som bruger fragmenter sat sammen i collager. Alt fra fundne objekter så som hatte sko og hansker bliver sat sammen i en komposition med kombineret tegning, foto og abstraktion. Med referencer til kunsthistorien og nye tolkninger af ældre værker, skaber Aschenbrenner et nyt og unikt formsprog.

Lennart Aschenbrenner har haft en række udstillinger i Sverige, samt udstillinger i Paris og Berlin. I Sverige har han bl.a. udstillet i Enköping Kunsthall, Kunsthallen i Hishult og hos Sothebys i Stockholm. Han er repræsenteret i samlingen 'Moderne Museet' i Stockholm, Nationalmuseet i Stockholm og Institut Tessin i Paris.

Lone Petersen, Keramiker, Odder

Landmandsdatter fra Vestjylland, der ender som kunstner i Østjylland - med lidt psykisk sygdom i bagagen - nej, det havde ingen vist lige set komme.

Da Lone i en alder af 15 år ville på Eriksminde Efterskole med vægt på kunst, græd hendes mor. Men Lone vidste hvad hun ville, fik lov af sin far, kom af sted og sugede under sit ophold på efterskolen mest muligt til sig om alskens kunstretninger.

Kunsten og det syge sind indtog hendes liv sådan cirka samtidigt, nemlig, da hun var 15 år og gik på efterskolen. Der faldt hun ned i et mentalt hul, selvom hun ellers trivedes storartet på skolen. Lone nåede så langt ud, at hun var selvmordstruet, og hun har mere end én gang forsøgt at gøre en ende på det hele.

Om det, at være psykisk syg siger Lone selv:

»For mig har det kreative og sygdommen fulgtes ad, og man har jo et andet syn på verden, når man har et følsomt sind. Men jeg er ikke kunstner, fordi jeg har en psykisk lidelse. Sådan hænger det ikke sammen. Og jeg synes heller ikke om at blive præsenteret som en sindslidende kunstner. Man siger jo heller ikke diabetisk kunstner om kunstnere med sukkersyge, vel?«

Efter endt efterskoleophold var vejen banet for efterfølgende optagelse og uddannelse på designskolen i Kolding. Lone var derefter i en årrække tilknyttet Odder Museum og har nu eget værksted i Odder.

Hendes fugle har været at finde på Museum Ovariaci i Risskov. De har alle forskellige udtryk og fjerdragter, idet nogle er årvågne, andre er undersøgende, og nogle er lidt tænsomme. Flere af dem afspejler også et religiøst motiv.

I dag både hamrer, saver, former og støber Lone - i mange slags materialer - foruden at male og tegne. Skrive gør hun også: Hun har selv forfattet det meste af en omfattende bog, der er udkommet i forbindelse med udstillingen på Ovariaci. En rigtig flot bog, som den heldige vinder af Lones kunst får med som en sidegevinst!

Louise Elkjær

Bosat i Risskov ved Aarhus bugt, hvor hun har sit værkstedsgalleri, GalleriLOU.

Louise arbejder bl.a med akryl, kul, blyant, kridt samt tusch på lærred, papir og træ. Malerierne synes ofte abstrakte, men med genkendelige og figurative elementer, og indbyder til en opdagelsesrejse ind i en verden formet af spartelteknik og penselstrøg.

I Louises værker indgår der derfor ofte luftfotolignende elementer og ofte i kombination med elementer i et normalperspektiv... på den måde forsøger jeg at indfange flere perspektiver samt mit menneskesyn i et og samme maleri.

Mormor, alisa Kristian Djurhuus

Mormor (32) er en travl ung kunstner med rigtig mange forskellige projekter i kog. Han bor i Aarhus og har sit atelier hjemme i sin store lejlighed på Frederiksbjerg. "Jeg fandt ud af jeg hele tiden sidder i et tog eller et fly på vej til næste opgave, så beslutningen om at flytte atelieret hjem var helt naturlig. Ud over at jeg har 2 meter til arbejdet er der kun 1,5 meter ud til køkkenet"

Meget hjemme kan man ikke påstå at kunstneren har været på det seneste. Mormor har netop færdiggjort et større samarbejde med BIG Arkitekter i Aarhus samt udsmykningen af 16 nye tog til Odense Letbane, der kommer på skinner i 2020.

Derudover har han netop færdiggjort et større vægmaleri i fjeldbyen Gol - Norge, udsmykket en cocktailbar på Nørrebro, blevet huskunstner for Nordea Fonden, udgivet en bog til regeringen for Miljø og Fødevarerstyrelsen, udsmykket den Royale Suite på Hotel Marriott i København, lavet en ny kampagne med Sex og Samfund, stået for vægmalerierne på en efterskole i Jylland, påbegyndt et nyt samarbejde med Nørrebro Bryghus, lavet Nationalbankens 200 års jubilæumsplakat, repræsenteret Danmark i en international udstilling for Europarådet og meget meget mere.

Hvorfor navnet Mormor?

Jeg startede som gadekunstner for mange år siden og brugte dengang kunstnernavnet Mormor. Det var en reference til min egen mormor som jeg havde et rigtig tæt forhold til. Når jeg besøgte hende var der altid dækket fint op til kaffe - hendes opdækning gengav jeg med porcelæn ude på

gadeniveau rundtomkring i Aarhus. Senere tog jeg navnet videre med ind i mine tegninger og malerier.

Pernille Krogh

Født i Randers d. 10/4 – 57

Bor og har atelier i St Sjørup ,8950 Ørsted

Er optaget af mennesker og relationer og er et tilbagevendende tema i hendes værker. Arbejder oftest i tematiske serier. Pernilles foretrukne udtryksmiddel er blyant og linjer og tilstræber i hendes hurtige skitser at være fuldt tilstede i et sanseligt nu. Naturen inspirer hende ofte til hendes mixed media

Preben Hornung

Preben Hornung blev uddannet på Kunstakademiets malerskole (1941-46), den grafiske skole (1949) og på freskoskolen (1950).

Hornung debuterede som figurativ maler på Kunstnernes Efterårsudstilling i 1947.

Han var en kort årrække tilknyttet Linien II og var medlem af Den Frie Udstilling fra 1957–1974. Fra 1977 var han medlem af Decembristerne. Hornung malede portrætter fra 1977 og ydede hermed et væsentlig bidrag til danske portrætmaleri i det 20. århundrede.

Hornung udførte desuden en lang række offentlige udsmykninger heriblandt en enorm glasmosaik til De Danske Sukkerfabrikkers administrationsbygning i København (1958), byrådsalen i Rødovre Rådhus (1959), Haderslev Katedralskole (1971) og Nationalbanken i København (1977).

Preben Hornung er rigt repræsenteret i danske privatsamlinger og på kunstmuseer. I årene fra 1986 til 1989 lavede Hornung en lang række grafiske værker i samarbejde med Niels Borch Jensens Kobbertrykværksted. Med de grafiske værker vendte Hornung til dels tilbage til det realistiske med kropsskildringer, cirkus- og teaterscener, og man genkender desuden typiske Hornung-motiver som *Slagtekroppe* fra 1960'erne og 80'ernes *Atelier-billeder*.

Anne Marie Johansen, signerer sig som Rie.

Anne Marie Johansen har stort set hele sit liv haft en pensel eller en spartel i hånden og et lærred foran sig. Indimellem har hun også været skulptør og bogillustrator. Hun er kendt i både ind- og udland. Utallige udstillinger har hun haft - over det ganske land plus Norge og Sverige - og Miami i Florida. Langt over 100 udstillinger er det blevet til siden 1998.

Senest har hun udsmykket sognehuset i Volstrup og er i øjeblikket i gang med sognehuset i Ravnhøj. Men hendes lidenskab for billedkunst standser ikke her. Hun er meget optaget af kirkelig kunst.

Indimellem er der blevet tid til at udgive bøger, 16 i alt - både børne- og voksenbøger i samarbejde med forskellige forfattere - mest med kirkelige eller bibelske temaer.

Anne Marie Johansen er født i Aalborg, men har siden 1998 boet i Frederikshavn.